

Narcís Serra calla

/ EFE

OTAN, sí; TV3, no

Les dificultats de creure el PSOE

A **ORIOL DOMINGO** Catalunya tot és clar. El govern central vol que Espanya continuï a l'OTAN i que TV3 no continuï a Catalunya.

Al començament era al revés. Quan el PSOE es trobava a l'oposició i havia de guanyar vots per conquerir el palau de la Moncloa, el partit de Felipe González predicava «OTAN, d'entrada, no» i propugnava el tercer canal per al Principat. Però ara ja no és el començament, sinó la meitat de la legislatura. Ara el PSOE no és l'oposició, sinó el poder. Ara no hi ha eleccions, i González és al palau de la Moncloa. I Espanya és a l'OTAN. I TV3 és a Catalunya i hi és dignament, malgrat els intents de Cal-

viño i de qui hi ha per damunt de Calviño, perquè el tercer canal sigui una televisioneta de fira.

Lògicament, TV3 informa de l'OTAN. I, ¿què passa amb l'OTAN i amb el referèndum per sortir-ne, tal com es comprometeren electoralment els socialistes amb Felipe González al davant? ¿Què passa a Catalunya, amb tot aquest escandalós afer? Catalunya, concretament el socialisme català, és a dir, el PSC-PSOE, té dos ministres al govern de Madrid. Un d'ells, Narcís Serra, és el titular de Defensa. Serra és molt diferent del ministre d'Afers Exteriors, Fernando Morán. Comparar els dos ministres no és una provocació. Defensa i Exteriors te-

nen molt a veure amb un assumpte com el de l'OTAN. I mentre Morán xerra i xerra, Serra calla i calla. Morán xerra tant, que el president González l'ha de renyar. Serra prefeix callar. Diu que no diu res, que ell actua. Caldrà, doncs, analitzar-ne les actuacions. Una de les més recents ha estat rebre al seu despatx els caps d'estat major dels països membres de l'OTAN que formen part del Comitè Militar. El ministre els ha rebuts amb un somriure als llavis.

Qui no té el somriure als llavis en tractar aquesta qüestió és algun company del partit del ministre. Es tracta de Francesc Casares, que és diputat del PSC-PSOE al Parlament de Catalunya. Casares ha parlat de tot això en una sessió organitzada pels comunistes del PSUC. Malgrat parlar a títol individual, ha manifestat el convenciment que expressava l'opinió de la majoria de socialistes espanyols. Aclarit el seu íntim convenciment, el diputat Ca-

sares ha lamentat la posició d'ambigüitat que manté el govern espanyol. Ha afirmat que Espanya ha de treballar per la distensió des d'una posició de neutralitat. I s'ha referit al paper de les mobilitzacions populars per tal d'obligar el govern del PSOE a ser fidel a les promeses electorals.

La UGT de Catalunya també s'ha manifestat en contra de continuar en l'OTAN, i exigeix al govern que compleixi el seu programa i convoqui un referèndum per sortir de l'organització atlàntica.

Tot plegat incideix negativament en la credibilitat del PSOE, del govern central i del president Felipe González. La impressió al carrer és que el govern presidit per González no sap com sortir-se'n del carreró en què s'ha ficat.

El cas de TV3 també afecta la credibilitat del govern socialista. Les pressions governamentals davant l'administració francesa perquè TV3 no pogués transmetre en directe el partit de futbol entre el Metz i el Barcelona són un escàndol. Ningú no es creu que l'únic culpable de tots els entrebancs que troba TV3 sigui José Maria Calviño. ¡Pobre home! Aquest és el cap de turc. El responsable és més amunt.

Un exemple. A l'entrevista que TV3 va fer durant una hora a Felipe González, fa un parell de mesos, la Moncloa va exigir que de la gravació es suprimís la pregunta del periodista i la corresponent resposta del president sobre les dificultats que l'administració central posava constantment al lliure desenvolupament del tercer canal català. Això abans es deia atemptar contra la llibertat d'expressió. I ara també es diu així.